

nancích veřejnoprávních korporací uvedených v § 28 tohoto zák., t. j. tedy, jak z § 28 jde zcela nepochybně na jevo, zemí, žup, okresů a obcí.

Podle § 21 odst. 1 č. 1 a 2 téhož zák. patří ke zmíněným nestátním veř. zaopatř. požitkům také pense z milosti, které náležejí vdovám po zaměstnancích uvedených v § 20, tudíž i pense z milosti, které náležejí vdovám po zaměstnancích obcí.

Podle správních spisů, zejména podle usnesení ob. zastupitelstva v D. S. z 23. května 1921, má »plat z milosti«, o který tu jde, povahu pense z milosti, poskytované obcí st-lce jako vdově po obecním notáři na Slov., který byl zaměstnancem obecním, a nestal se ani po státním převratu čsl. státním úředníkem. Ale pak dlužno podle toho, co bylo svrchu uvedeno, pokládati tuto pensi z milosti vyplácenou st-lce z prostředků obecních, za nestátní, veř. zaopatř. požitky ve smyslu § 17 odst. 2 č. 2 zák. 286/1924.

Právem tedy mohl žal. úřad otázku snížení zaopatř. požitků vyměřených st-lce podle zák. č. 310/1924 z prostředků státních, posuzovati s hlediska § 17 odst. 2 zák. č. 284/1924, a mohl podle § 17 odst. 2 č. 2 tohoto zák. právem snížit tyto požitky na polovinu, když tyto požitky (7437 Kč) nejsou vyšší nežli zmíněný nestátní veř. zaopatř. požitky.

Č. 7458.

Pozemková reforma: * Došla-li stpú-u nebo příslušnému soudu žádost, uplatňující nárok podle § 20 zák. příd. teprve potom, když oznámení zamýšleného převzetí bylo již soudu podáno, nelze oznámení o zamýšleném převzetí shledati nezákonným.

(Nález ze dne 6. října 1928 č. 26799.)

Prejudikatura: Boh. A 3360/24.

Věc: Hugo S.-R. v R. (adv. Dr. Jan Žáček z Brna) proti státnímu pozemkovému úřadu o zábor a poznámku zamýšleného převzetí nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud se týká záboru nemovitostí zapsaných v knihovní vložce č.... v K., zrušuje se pro vady řízení; jinak se zamítá stížnost jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. výměrem oznámil stpú st-li, že hodlá ze zabraného jeho majetku převzít určité nemovitosti v oznámení uvedené, zapsané jednak v zem. deskách, jednak v knihách pozemkových. Zasílaje toto oznámení zem. civ. soudu v Brně žádal zároveň, aby v případě, že by na některé z nemovitostí v oznámení uvedených nebyl dosud poznamenán zábor, soud zábor ten poznamenal.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stížnost především vytýká, že st-l na celou řadu nemovitostí, jichž týká se oznámení o zamýšleném převzetí, uplatnil svůj nárok podle § 20 zák. příd. a to ještě před tím, než mu nař. rozhodnutí bylo doručeno,

neboť dotyčný svůj nárok uplatnil již v žádosti z 12. července 1927, kdežto nař. opatření bylo mu doručeno teprve dne 27. července 1927. Tímto postupem st-l, odvolávaje se na judikaturu nss-u, cítí se býti dotčen ve svých subj. právech.

Nss v tomto bodě neshledal stížnost důvodnou.

St-l má sice pravdu, že stpú nesmí oznámení o zamýšleném převzetí vztáhnouti na nemovitosti, jež vlastník reklamoval pro sebe dle § 20 zák. příd., dokud o dotyčné žádosti jeho nerozhodl, leč nelze mu dáti za pravdu v tom, že při zkoumání otázky, zda této zásadě bylo vyhověno, padá na váhu onen časový moment, kdy oznámení o zamýšleném převzetí bylo vlastníku doručeno. Stpú je totiž povinen doručiti své opatření o oznámení zamýšleného převzetí soudem (§ 3 zák. náhr.), takže na vlastní doručovací úkon soudní nepřísluší mu žádná ingerence v tom směru, kdy se tak státi má. Sluší proto za den, kdy oznámení úřadem bylo učiněno, pokládati den, kdy podal oznámení u příslušného soudu (srovn. ohledně výpovědi nál. Boh. A 3360/24). V daném případě stalo se tak dle potvrzenky ve spisech založené dne 5. července 1927, a nelze proto důvodně tvrditi, že žádost st-le, uplatňující nárok dle § 20 příd. zák., jež dle stížnosti podána byla dne 12. července 1927, byla podána před tím, než úřad oznámení učinil. — — —

Č. 7459.

O b e c n í d á v k y. — H o n e b n í p r á v o (Č e c h y): K v ý k l a d u p o j m u »přísežný myslivecký personál« s hlediska předpisů pro vyměrování dávky ze psů.

(Nález ze dne 8. října 1928 č. 10.569/27.)

V ě c: Městská obec Ů. proti okresní správní komisi v Ů. stran dávky ze psů.

V ý r o k: S t í ž n o s t i s e z a m í t a j í j a k o b e z d ů v o d n é.

D ů v o d y: Plat. rozkazem starosty města Ů. z 2. února 1926, dále plat. rozkazem téhož orgánu z 5. února 1926 byla Wolfgangu F. a Juliu J. na rok 1926 vyměřena dávka ze psa a to částkou 200 Kč. V odvolání namítali oba, že chovají psa jako přísežní orgánové pro lesní hospodářství a honební ochranu, takže má býti jim vyměřena dávka nižší dle § 1 odst. a) dávkových předpisů, jak se také stalo v letech předcházejících. Měst. zastupitelstvo odvolání zamítlo z důvodu, že držitelé psů nepatří k přísežnému mysliveckému personálu, jak jej § 1 cit. zák. na mysli má. Dalším odvoláním, opakujícím dřívější vývody, zvláště že § 1 předpisů dávkových mluví pouze o přísežných mysliveckých osobách a nikoliv o osobách z povolání, nač rozhodnutí měst. zastupitelstva klade důraz, vyhověla osk a uznala právem, že ze psů odvolatelů má se platiti nižší dávka po 50 Kč a to proto, že bezvadně je prokázáno, že odvolatelé jsou ustanoveni úředně jako přísežní orgánové pro ochranu lesní